

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: D. Č.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Na Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 3. 6. 2021, o invalidním důchodu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 3. 6. 2021 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 5. 3. 2021, kterým žalobci od 18. 4. 2021 odňala invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 12. 2. 2021 žalobce již není invalidní. Dle tohoto posudku poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.

2. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, ve které uvedl, že mu byl v roce 2017 diagnostikován zhoubný novotvar kořene jazyka. Postoupil ozařování a poté chemoterapii. Má problémy s hlasem, trpí chrapotem a při větší hlasové námaze a v chladu se tyto problémy zhoršují. Má potíže s polykáním, vymizela u něj tvorba slin a došlo u něj částečně i ke ztrátě chuti. Každé sousto musí proto hodně žvýkat a zapíjet, velmi náročné je pro něj užívání léků, respektive polykání tablet. Při žvýkání mívá silné křeče čelisti a není schopen plně otevřít ústa. Následkem léčby má poškozený čich, má také sníženou funkci štítné žlázy. Přestože se vrátil k původnímu zaměstnání, je stále více unavený než před léčbou. Musí často odpočívat a fyzicky náročnou práci není schopen zvládnout. Omezen je i při údržbě rodinného domu a současně v zaměstnání. Je schopen jej vykonávat jen díky tomu, že zaměstnavatel bere ohled na jeho zdravotní omezení, kromě toho má problémy se spánkem a jeho stav se zhoršil i po psychické stránce, stále se obává recidivy onemocnění. Jeho zdravotní omezení je větší, než uvedl posudkový lékař v posudcích o invaliditě. Domáhal se proto, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 3. 6. 2021 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 11. 10. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně od 16. 1. 2018. Od 20. 2. 2019 byl uznán pro invaliditu druhého stupně. Dne 12. 2. 2021 provedl kontrolu invalidity žalobce lékař Okresní správa sociálního zabezpečení Nový Jičín se závěrem, že žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 25 %. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu podřadil tento posudkový lékař pod kapitolu II, oddíl A, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., podle které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25 % s tím, že invalidita u žalobce zanikla dnem 12. 2. 2021. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná k vydání rozhodnutí ze dne 5. 3. 2021, kterým žalobci od 18. 4. 2021 invalidní důchod odňala. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař České správy sociálního zabezpečení Ostrava dne 26. 3. 2021 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 25 %. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je podáním tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z úplné spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Novém Jičíně, ze zdravotnické dokumentace od praktického lékaře MUDr. J. Š., z nálezu ORL MUDr. I. K., MBA ze dne 6. 9. 2021, radioterapie MUDr. P. B., Ph.D. ze dne 9. 9. 2021, z nálezu MUDr. J. Š. ze dne 22. 12. 2020, vyšetření ORL a chirurgie hlavy a krku MUDr. S.K. ze dne 23. 9. 2020, v nálezu onkologie MUDr. B. ze dne 4. 2. 2021, z vyšetření ORL a chirurgie hlavy a krku MUDr. B. ze dne 29. 1. 2021 a MUDr. Š. ze dne 22. 2. 2021. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je karcinom kořene jazyka s metastázami do lymfatických uzlin krku vlevo – (T2N3M0G3)-se stavem po radioterapii a chemoterapii ukončené v březnu 2017; tento stav je dlouhodobě stabilizovaný s remisí nemoci, postižení lehké. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila PK MPSV podle kapitoly II, oddílu A, položky 1b, horní hranicí této položky, tj. 25 %, s ohledem na residuální ztížené polykání, chrapot, poruchu chuti a lehkou poradiční hypothyreosu. Posudková komise dodala, že žalobce má zachovanou schopnost nadále využívat své pracovní zkušenosti a znalosti, proto tuto horní hranici nenavýšila. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle položek 1c, d nebo e téže kapitoly a oddílu citované vyhlášky, neboť se nejedná o onkologické onemocnění v aktivní léčbě nebo do 6 měsíců po jejím ukončení, onemocnění parciálně či plně generalizované způsobující závažné funkční poruchy.
6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 3. 6. 2021 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 25 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav ve složení posudkového lékaře a dalšího lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Podle PK MPSV ČR rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 3. 6. 2021 dlouhodobě stabilizovaný s remisí nemoci, byl stav po radioterapii a chemoterapii ukončené v březnu 2017 pro karcinom kořene jazyka s metastázami do lymfatických uzlin krku vlevo T2N3M0, který posudková komise hodnotila podle kapitoly II, oddílu A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovila pokles jeho pracovní schopnosti horní hranicí této položky, tj. ve výši 25 %. V hodnocení

procentního poklesu pracovní schopnosti se tak ztotožnila se závěry posudkových lékařů Okresní správy sociálního zabezpečení i České správy sociálního zabezpečení. Krajský soud k uvedenému dodává, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou medicínskou a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba zdůraznit, že posouzení pořaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, jíž soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Posudek PK MPSV ČR ze dne 11. 10. 2021 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně, přesvědčivě a úplně, přičemž i sám žalobce u ústního jednání uvedl, že posudková komise měla veškerou jeho zdravotní dokumentaci a že žádnými dalšími zdravotními omezeními, než je v tomto posudku uvedeno, netrpí.

7. Jelikož žalobce k datu 3. 6. 2021 nebyl invalidní, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a potvrdila zároveň své rozhodnutí ze dne 5. 3. 2021, kterým mu invalidní důchod odňala.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. listopadu 2021

JUDr. Petr Indráček

Shodu s prvopisem potvrzuje

[Zadejte text.]

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje